بریالی امت
او مات شوي صلیبیان

شیخ ایمن الظواهری حفظه الله

بسم الله الرحمن الرحيم

بريالى امت
او مات شوي صليبيان

(د صليبي حملې نه نهه كاله وروسته ـــ رمضان المبارك ١٤٣١ هـ)

شيخ ايمن الظواهرى حفظه الله

د السحاب خپرندويه اداره

بسم الله الرحمن الرحیم

بسمِ اللهِ والحمدُ للهِ والصلاةُ والسلامُ علی رسولِ اللهِ وآلِه وصحبِه ومن والاه

په هر ځای کې زما مسلمانو ورونو السلام علیکم ورحمة الله و برکاته و بعد.

په اول کې غواړم په پاکستان کې خپلو ورونو ته خپله غم شریکي د هغه ضررونو په هکله وړاندې کړم چې په پاکستان کې د وروستي سیلابونو له امله دوئ ته رسیدلی، او الله ﷻ څخه غواړم چې په مړو یې رحم وکړي، او زخمیانو ته یې شفا ورکړي، او کونډو، یتیمانو، او زوریدلو ته یې بدله ورکړي. او ډیره زیاته مو تمنا دا وه چې زه او نور ورونه مې په پاکستان کې د خپلو خلکو په مینځ کې وای، او دوئ ته مو د خپلې وسې مرستې او کومکونه کولای. او الله ﷻ زمونږ ډیرو ته دا شرف راپه برخه کړی چې د روسانو په خلاف د جهاد په وخت کې مو خپلو افغاني ورونو سره مرسته او مدد کړی وو. او الله ﷻ زمونږ ډیرو ته د افغانستان په پاکه خاوره د جهاد عزت، او بیا د شهادت درجه راپه نصیب کړه.

او ځینې له مونږ داسې وو چې الله ﷻ دواړه ښیګڼې، هم د مرستې کولو او هم د جهاد کولو ور په نصیب کړې وې لکه شهید ـ کما نحسبه ـ ابو عبدالرحمن کنډی رحمه الله کوم چې د عالمي صلیب د اجیر او مزدورو لښکرو پاکستاني فوځ په لاس ووژل شو.

او ډیره زیات مو تمنا دا وه چې په افغانستان کې خپل دې کار ته په کشمیر او پاکستان کې هم دوام ورکړو، مګر په پاکستاني حکومت کې خاین واکداران او فوځیان د دې شرف حاصلولو مانع وګرځیدل او لا هم مانع ګرځي، چې په دې ترتیب سره یې په واشنګټن، لندن، او تل ابیب کې د لویو مجرمانو خدمت کړی وي.

او دا خبره خوښه ګڼم چې په پاکستان کې خپلو خلکو ته دا خبره څرګنده کړم چې د سيلاب ځپلو خلکو په مرسته کولو کې د پاکستاني حکومت د ناکامی لامل په پاکستان کې د حالاتو د خرابوالي او فساد په مقابل کې د دوئ چوپه خوله پاتې کيدل دي.

نو غل رئيس جمهور د خپلو خلکو له مصيبتونو څخه په پاريس او لندن کې له غرب سره د خپلو علايقو په جوړولو باندې مصروف دی، او هلته د ډيرو مالونو په خرڅولو د لويو فاخره هوټلونو په جوړولو او د لوکسو موټرو په رانيولو او د هغوئ په راوړلو، هم دی او هم يې لاس لاندې منافق لښکريان لګيا دي.

او په مقابل کې خلک هرې يوې روپۍ ته اړ او محتاج دي تر څو د زيانمن شويو خلکو مرسته پرې وکړي.

او بيا غلام او مزدور لښکر د بارانونو اوسيلابونو په ځايو کې د مرستې کولو په ځای په قبايلو کې د مسلمانانو په وژلو او د هغوئ د کليو په ړنګولو لګيا دي.

په پاکستان کې پدې فاسدو او فساد خورونکو باندې زمونږ د خلکو چوپ خوله پاتې کيدل، د دوئ مرستې ته دهغوی د نه وردانګولو يواځينی لامل دی. او همدا په پاکستان باندې د مصيبتونو د راتللو سبب دی.

په حکومت او پاکستاني فوځ کې د حاکمې طبقې لومړنی هدف خو په خارجي او داخلي بانکونو کې په ډالرو د خپلو حسابونو ډيرول دي،او پاکستان او خلک دې يې د هلاکت کندو ته وغورځيږي. او غواړم چې خپل ځان او په پاکستان کې خپلو خلکو ته نصيحت وکړم چې الله ﷻ يواځې همدی زمونږ نه د دې مصيبتونو لرې کوونکی دی، او همدی تنها هغه څوک دی چې دضرر او نفع رسولو مالک دی.

الله ﷻ فرمايي: ووايه: د وچې او لمدې له تيارو مو څوک ژغوري چې په زاريو يې پټ پټ رابولئ چې که له دې يې خلاص کړلو نو خامخا به له شکر ويستونکو شو. ورته ووايه الله مو له هغې، او له بل هر کړاو نه ساتي خو تاسو بيا هم شريکان ورسره نيسئ.

ووايه هغه په دې قادر دی چې له پاسه، يا له پښو لاندې مو کوم عذاب درباندې راولي، يا مو په ډلو کې سره ګډوډ کړي اوځينو ته د ځينو نورو د عذاب خوند وروڅکي، وګوره څرنګه آياتونه راز راز بيانوو تر څو دوئ وپوهيږي.

نو څکه په مونږ لازمه ده چې په مونږ د هر مصيبت د راتلو په وخت کې ځانونو ته متوجه شو، او په ګناهونو او تيريو کې د هغې سره محاسبه وکړو_ الله فرمايي: او له تا مخکې مو هم(ډيرو) قومونو ته رسولان ليږلي، بيا مو هغوئ په کړاوونو او غمونو کې اخته کړل چې عاجزی سره غاړه کيږدي. نو کله چې زمونږ سختي پرې راغله ولې يې عاجزي ونه کړه، د دوئ خو زړونه لا هم سخت شول او څه يې چې کول هماغه شيطان ورته ښايسته کړل.

نو په پاکستان کې زمونږ په خلکو لازمه ده چې له خپل رب سره د خپلې رابطې اصلاح وکړي.

او له هرې ګناه څخه چې کړې وي د توبې کولو پوخ عزم او اراده وکړي.

او له شريعت او عقيدې څخه د هر انحراف او کوږوالي څخه پښيمانه شي.

په پاکستانيانو کې د اسلام له دايرې څخه د ډيرو خلکو په مينځ کې د انحرافاتو خوريدل هيچانه هم پټ نه دي.

د عقيدې په لحاظ ډيرو کې علمانيت او بې ديني خوره شوې.

او اسلام ته په دې نظر ګوري چې دا صرف څو ځاني عبادتونه دي چې د کور او مسجد له ديوالونو يې علاوه څه کار نشته.

او د ډيرو په مينځ کې قبرونو ته پناه وروړل او صرف يو الله ته دعا نه کول عام شوي.

او له دې سره سره نور شرکونه او په دين کې نوې جوړې کړې خبرې. او حال دا چې يو الله ﷻ همدې ضرر رسوونکی، نفع رسوونکی، روزي رسوونکی، ژوندی کوونکی، مرګ ورکوونکی، هدايت کوونکې او ګمراه کوونکی دی، او بس.

الله ﷻ فرمايي: او داچې جوماتونه د الله دي، نو(هلته) الله سره هيڅوک مه رابلئ. او دا چې کله د الله بنده(حضرت محمد ﷺ) د هغه بللو ته پاڅيد، نږدې وو چې

دوئ(پیریان) سر په سر هغه باندې ورولویږي. ورته ووایه: زه خو یواځې خپل رب رابلم او بل هیڅوک نه ورسره شریکوم. ورته ووایه: زه تاسې ته نه د تاوان رسولو واک لرم او نه د خیر ښکنې. او هیڅکله به پرته له هغه بل د پناه ځای ونه مومم.

او رسول اللهﷺ فرمايي: او کله دې چې څه غوښتنه درلوده نو صرف له یو اللهﷻ څخه یې غواړه او کله دې چې مدد غوښتلو نو یو اللهﷻ نه یې غواړه.

او د شریعت د احکامو نه خلاف کول چې دي، نو پاکستانی حکومت لښکرې، او امنیتي ارګانونه یې د مسلمانانو مجاهدینو سره په جګړه کولو کې په افغانستان او پاکستان کې ښه په زور کې لګیا دي.

او دا ټول په دې ګناه چې مجاهدین په پاکستان او افغانستان کې په اسلامي خاوره او مقدساتو باندې د صلیبي یرغلګرو کافرو د حملې د مخنیوي له پاره په پښو دریدلي، او د هغوئ خلاف جهاد او مقاومت کوي.

نو پاکستانی حکومت لښکر او امنیتي ادارې له ټولو نه په سختې ګناه کې واقع شوي.

اللهﷻ فرمايي: اې مؤمنانو! یهودیان او نصرانیان ملګري مه نیسئ، دوئ خپلو کې یو د بل ملګري دي، او له تاسو یې چې څوک په ملګرتیا نیسي نو هغه هم له دوئ شمیرل کیږي بې شکه الله ظالم قوم ته هدایت نه کوي

نو اللهﷻ هغه څوک چې د مسلمانانو خلاف د یهودو او نصاراوو مرسته کوي د یهودیانو او نصرانیانو له ډلې ګرځولي. ځکه الله ﷻ فرمايي: چا چې له هغوئ سره دوستي وکوله نو یقینا دی هم له هغو څخه ده.

بیا الله ﷻ د اخبره بیان کړې، چې د مؤمنانو خلاف د کافرانو مرسته کولو سبب دا دی چې دوئ د دنیا په تلونکې فایدې باندې حریص دي، او د هغې په له لاسه ورکولو باندې ویره لري.

نو الله ﷻ فرمايي: نو ته ګورې چې د چا په زړه کې ناروغي ده، په هغوئ کې منډې ترړې وهي، وايي ویریږو چې څه پیښه(مصیبت اوحادثه) راونه رسي، خو

لرې نده چې الله ﷻ له خپل لوري کوم بری درته راولي يا څه بله خبره(څرګنده کړي) نو بيا به په هغه چې په زړونو کې يې پټوي، پښيمانه وي.

اې هغو مسلمانانو چې په خپل دين او د اللهﷻ د غضب نه په دنيا او آخرت کې په خلاصون حريص يې.

د منافقانو په هغه دليل باندې لږ فکر وکړئ، کوم چې قرآن ذکر کړی، آيا دا عين هماغه دليل نه ده کوم چې د پاکستاني حکومت لښکرې او ارګانونه يې وړاندې کوي.

آيا د دوئ دليل دا نه دی: چې مونږ په خپلو مصالحو د ويرې او د پاکستان د مصالحو په خاطر دا خبره پټيلې چې په پاکستان او افغانستان کې مسلمانان ووژنو، او کلي يې وران کړو، کورونه يې وسوزوو، او د هغوئ په مليونونو له خپلو کورونو څخه وشړو.

نو بيا مبارکو آياتونو دا خبره ښکاره کړې چې دوئ په دې انحراف کولو او په دې لويې ګناه سره مؤمنانو ته د دوئ خبره ښکاره شوه، نو د دوئ د ايمان دعوه اوس ورته څه ګټه نه رسوي.

اګر که کلک قسمونه هم وخوري، او د دوئ عملونه ضايع شول، او دوئ له تاوان نه پرته بل څه لاس ته نه شي راوړلای.

الله ﷻ فرمايي: او بيا به مؤمنان وايي: آيا دا هماغه خلک دي چې په ټينګه يې قسمونه کول چې مونږ له تاسې سره يو، اوس خو يې ټول عملونه خوشې بابيزه ولاړل او (ډير) تاواني شول.

دې نه وروسته مبارک آيتونه په قاطع اسلوب او يقيني څرګندوالي سره دا خبره بيانوي چې اللهﷻ د خپل دين نصرت کوونکو او خپلو دوستانو ته عزت ورکوونکی دی.

او د دې مرتدو ارتداد به الله ﷻ د خپلو لښکرو او نيکو بندګانو په لاس کوم چې د ده د رضا له پاره جهاد کوي له بيخه وباسي. کوم چې د دښمنانو له دښمنۍ او د ملامت کوونکو له ملامتۍ څخه نه ويريږي، نو فرمايي: اې مؤمنانو! په تاسو کې چې هرڅوک له خپله دينه وګرځيد نو ژر به الله داسې خلک راولي چې الله ته

ګران وي او الله هغوئ ته ګران وي، پر مؤمنانو به نرمي او په کافرانو به سختي کوونکي وي. د الله په لار کې به جهاد کوي او د چا پړه اچولو نه به نه ډاریږي. دا نو د الله یو فضل دی چاته یې چې خوښه شي ورکوي یې، او الله پوه د پراخی ښښتن دی.

نو بیا الله ﷻ د یو الله پرستی او هدایت، د یو داسې قاعدې بنیاد ږدي: چې د مسلمانانو سره دوستي او د هغوئ مدد کول باید صرف د الله ﷻ د دین او د رسول الله ﷺ د سنتو په بنیاد او په اسلام او ایمان کې د خپلو رونړو له پاره وي. او ځوک چې دا کار کوي نو هغه یقینا د الله ﷻ د هغې ډلې ځخه دی چې غالب او کامیاب به وي.

نو الله ﷻ فرمایي: په حقیقت کې ستاسې ملګری یوازې هغه الله، رسول یې او هغه مؤمنان دي چې لمونځونه ترسره کوي او زکات ورکوي حال دا چې رکوع کوونکي وي.

او ځوک چې الله، د هغه رسول او مؤمنانو سره دوستي کوي نو(پوه دې شئ چې) همدغه د الله ډله برلاسې کیدونکې ده.

بیا الله ﷻ د کفارو د مرستې او هغوئ سره دوستي کولو سره خبرداری ورکوي. کوم خلک چې د اسلام په دین مسخرې او ملنډې وهي ـ نو الله ﷻ فرمایي: اې مؤمنانو! هغه خلک په ملګرتیا مه نیسئ چې ستاسو په دین ملنډې او ساعت تیری کوي، دا که له هغو کسانو وي چې تاسو نه مخکې کتاب ورکړ شوی او که له نورو کافرانو. او الله نه وډارشئ که تاسو(ریښتیني) مؤمنان یئ.

نو سبحان الله. آیا د ناتړو ځواکونه کوم چې په پاکستان ګرځي راګرځي او د پاکستاني حکومت لښکرې او امنیتي ځواکونه د هغوئ مرسته تائید او امداد کوي.

آیا دا د هغو خلکو ځخه نه دي چې نبيﷺ ته په کې په ښکاره په جریدو او خپرندویو وسایلو کې بد رد ویل شوي.

او آیا دا هغه خلک نه دي کوم چې په ګوانتنامو، عراق او نورو ځایو کې یې د قرآن کریم سپکاوی کړی.

او آیا دا هغه پاکستاني ځواکونه نه دي کوم یې چې د شریعت د احکامو د نفاذ مخالفت وکړ۔ او لال مسجد یې ویجاړ کړ، او ویې سوزاوه. او په هغه کې یې په زرګونو شهیدان امریکا ته د نزدیکت او د هغې د رضا له پاره ونه وژل.

او آیا پاکستان هغه نه ده کوم چې یې خپرندویه وسایل، جریدې، کتابونه، او اعلانونه یې په ښکاره د ګناهونو کولو، لغړتوب او اخلاقي فساد نه ډک دي.

آیا په پاکستان کې ټول د هلاکیدو اسباب لکه شراب څکل، نشیي توکې استعمالول، لغړتوب، بې پردګي، قیمار، سود، او بدلمني خوره نه ده.

نو آیا توبه کول نشته: بیرته راګرځیدل نشته؟

نو آیا د الله ﷻ خواته د عقیدې په سهي کولو د ګناهونو په پریښودلو د مؤمنانو سره په دوستي کولو او کافرانو سره په دښمني کولو ورګرځیدل نشته.

په پاکستان کې زما وروڼو په دې پوه شی چې الله ﷻ چې یوازې ګناهګارانو ته سزا نه ورکوي. بلکې هغو ته بې هم ورکوي چې د دوئ په کړو راضي او چپ پاتې شوي وي، او هغو ته یې د نیکو امر او له بدیو څخه په لاسونو، ژبو، او زړونو منعه نه وي کړي. او یوازې هغو ته به نجات وي کوم چې له بدیو منعه کول کوي. الله ﷻ فرمایي: او د هغه کلي په هکله یې وپوښته چې د سمندر په غاړه ؤ هغه مهال چې د خالي په ورځ به ورته مایان څرګند راتلل او چې د خالي ورځ به نه وه، نه به ورته راتلل، همداسې یې ازمیو، په دې چې سرغړونه یې کوله. او کله چې یوې ډلې یې وویل: د څه له پاره داسې خلکو ته نصیحت کوئ چې الله یې تباه کوونکی یا سخت عذاب ورکونکی دی، هغوئ ورته وویل: ستاسو رب ته د عذر پیدا کولو دپاره او دا چې ښایي دوئ هم وویریږي. نو کله یې چې هغه نصیحت هیر کړ چې یادونه یې ورته شوې وه نو بیا مو هغه کسان خلاص کړل چې له بدو یې منع کول او چاچې ظلم کړی ؤ هغوئ سخت عذاب راونیول، په دې چې سر غړونه یې کوله.

نو الله ﷻ یوازې هغو ته نجات ورکړ چې له بدیو یې خلک راګرځول. او نور یې په سخت عذاب اخته کړل.

له ابوبکر صديقﷺ نه روايت شوی چې فرمايي: چې تاسو د اللهﷻ دا قول لولی چې فرمايي: ای مؤمنانو! د خپلو ځانو غم کوئ، د بل چا بې لارې توب کوم تاوان نه درته کوي خو چې خپله پر سمه لار ياست.

او ما له رسول اللهﷺ څخه اوريدلي. چې فرمايي: کله چې خلک ظالم وګوري او د هغه لاسونه ونه نيسي اللهﷻ به ټولو ته عذاب ورکړي.

په پاکستان کې زما مسلمانانو ورونو! کله چې په افغانستان او پاکستان کې د نني صليبي جګړې مجرمان زمونږ او ستاسو په مينځ کې د دې مانع شوي چې ستاسو سره د مرستې سعادت حاصل کړو.

نو په پاکستان کې دې زمونږ ورونه زمونږ غمشکريکي او دوي ته د رحمت او د مصيبت او د غم لرې کولو دعاګانې قبولې کړي.

او يوازې اللهﷻ مقصود ده په هر حال کې.

او پاکستاني خپلو ورونو ته د غم شريکی نه وروسته، او په هر ځای کې مسلمان امت ته دا وريادوم چې په دې ورځو کې په مونږ باندې د صليبي معاصرې حملې له شروع څخه نهه کاله تيريږي، کومه چې په افغانستان کې په امارت اسلامي باندې د دې حملې پيل شوی وو.

زه نه غواړم چې په خپلو خبروکې د اللهﷻ په حکم په افغانستان کې د ملا عمر حفظه الله په مشری د امارت اسلامي د مجاهدينو رانږدې کاميابي او سوبې يادې کړم.

ځکه دا هغه خبره ده چې د اللهﷻ په فضل دوست او دشمن دواړو ورباندې اتفاق کړی، او هيڅوک د دې کاميابی په راتلو کې شک نه کوي. تر دې چې د امريکا په مشری صليبي اتحاد هم دا مني مګر خبره صرف په دې کې ده چې دا به کله او څرنګه وي.

زه وايم د الله ﷻ په حکم سره په افغانستان کې نږدې فتحې ته زه نه غواړم چې اشاره وکړم بلکې څه چې زه غواړم چې ويې وايم هغه عبارت له هغو درسونو او عبرتونو څخه دي کوم چې د صليبيانو او د هغوئ د مزدورانو په مقابل کې د دې نهه کلنی جګړې تجربې يې له ځان سره لري.

کوم چې ټول عالم اسلام کې د خراسان څخه رانیولې بیا تر مغرب اسلامي پورې حتی چې د غربیانو د کور په دننه کې هم روان دي.

زه ګمان کوم چې په مسلمانه خاوره د غربي تیري سره چې د عقیدې له پلوه بې دینه او د صلیبیت په لحاظ بې بندوباره ده دې نهه کلنې جګړې د مخامخ کیدو هغه دوه طریقې او خوځښتونه څرګند او سره جلا کړل.

اول خوځښت: د جهاد د سنګرونو ثابت پاتې کیدلو او د اسلام د لمنځه وړلو او د هغه د شعایرو څخه دفاع کولو خوځښت وو. چې د عقیدې په اصولو یې ځان پابند کړی، او له خپلو عقایدو، اصولو او ارزښتونو څخه د نه په شاکیدو په هغو د نه سازش کولو، تیریدلو او نه صلحې کولو خوځښت.

او د خپلو کمو اسبابو، کمې توښې او کم تیارئ په درلودلو سره الله ﷻ ته د نزدې کیدلو له پاره او د هغه په مرسته او په ځمکه کې د بر لاسي کولو په وعدې د باور په درلودلو سره د تیري کوونکو صلیبیانو په مقابل کې د الله ﷻ په توکل باندې مخامخ کیدلو کې د ورګډیدلو خوځښت.

او دا له خراسانه بیا تر مغربي اسلامي پورې د مجاهدینو خوځښت او د هر هغه چا چې دوئ سره یې مرسته او نصرت کړی.

او هر څه دوهم خوځښت چې ده، نو هغه د عقیدې د اصولو، د اسلام د اساساتو، د شریعت د احکامو، د مسلمانانو د مقدساتو څخه د په شاتګ جوړ جاړی، ځان تیریدنې، او د ځان ذلیله کولو خوځښت دی.

او دې منهج څو قسمه ډلې لکه دماتې خوړوونکي، لویدونکي، په عقیده کې شک اچوونکي، د هویت سوال کوونکي، د سیاسي مهارت دعوه داران، په علمانیت باندې رنګ شوي د قومیت او دیموکراسي دولت غوښتونکي او داسې نور د خواهش د بوتانو پیروان ځان ته ورټول کړي.

کوم چې بې دینه غربي فکر ورباندې ولاړ دی، او همدا راز اسلام ته منسوبې یو څو ډلې، او حال دا چې هغه په واقع کې د نړیوال کیدو او غرب ته نزدې کیدو په خوا روان دي، او ځان داسې ښکاره کوي چې دا خو په اصل کې ځایي خوځښتونه دي چې په مدني حکومتونو ایمان لري.

او دا په واقع کې د بې دينه حکومت له پاره يو څو په ظاهره ښکلي الفاظ دي.

او د وطن او قوميت سره تړاو له بل هر تړاو نه پورته بولي، او داسې نور عنوانونه او شعارونه، کوم چې دوئ يې د ماديت پر بنسټ ولاړ، د غربي فکر څخه را اخلي کوم چې يو له بل سره په تضاد کي او بې معنی دي.

او دوئ خپل ځان داسي ښکاروي چې دوئ له تروريزم څخه بيزاره دي، او دا جهاد لره د بې دينه غرب تعريف او ښودنه ده.

او خپل پوره وړتيا ديته ښيي چې دوئ په عالمي نظام کې ورګډيدلو او شريکيدلو ته پوره تيار دي، کوم چې په دوم نړيوال جنګ کې بريالي غرب په نورو ور فرض کړی، کوم چې د امنيت د شوری ترعنوان لاندې په کمزورو د زورورو د باداری پر بنسټ ولاړ دی، او پر دريمې نړۍ او باالخصوص په اسلامي خاوره باندې له شرقي ترکستان څخه نيولې بيا د اندلس تر سبته او مليليه پورې.

نو په اسلامي امت دا لازمه ده تر څو د دې شتمنې تجربې ښه څيړنه وکړي کوم چې د الله ﷻ په لار کې د الله ﷻ د کلمې د اوچتوالي له پاره د مقاومت او دفاع کولو له جهاد سره تړلی ده.

او د هرې سمتي، قومي او علمانيت ته د بلنې له غوښتنو څخه پاکه ده.

نو په دې تجربه کې د اللهﷻ په فضل او احسان سره د ناتوانی د حرکت شبهو له پاره يو عملي جواب دی، کوم چې دوئ مسلمانانو ته دا روا کړی چې په افغانستان کې د امريکايي صليبيانو په صفونو او د هغوئ تر بيرغ لاندې د مسلمانانو خلاف وجنګيږي او هغوئ ووژني، کومو چې په ترکيه کې د ماردين په کنفرانس کې د يو نوي قاديانيت ايجاد وکولو.

د کومو چې مشران يې د جهاد دعوت او اسلامي حرکتونو ته منسوب کيدلو سره سره کابل او بغداد ته د امريکايي ټانکونو په شا او د هغوئ د توپونو تر سيورې لاندې ورننوتل.

کوم چې زمونږ په پايتختونو کې د حکومتونو د راضي کولو له پاره کچکول ګرځوي، او د هغوئ مشران د مسلمانانو ولی الامر بولي.

چې په حقيقت کې دوئ په مسلمانانو باندې د صليبي علماني غرب اولياء دي، دا د عجز او ناتوانۍ هغه حرکت دی کوم چې د بدلون راوستلو له پاره د علماني قوانينو په روا والي د اعتراف او د هغوئ په رڼا کې د کار کولو او د هغې د حکامو لاندې په درواغجنو انتخاباتو کې د برخې اخيستلو له لیارې دعوه کوي.

او خبر دي لا دې ځای ته ورسيده چې د دې تغير له پاره د بې دينه محمد البرادعي تر مشرۍ لاندې کار کوي.

کوم چې د امريکا د غم خورئ له آسمانه په مونږه راپريوته، تر څو په مصر کې مخالفې ډلې د امريکا د ګټو په خوا بوزي، لکه چې د اټومي انرژۍ اداره يې د هغې د ګټو له پاره پکاروله، د محمد البرادعي او مبارک قصه عين د زرداري او مشرف قصه ده.

دا د امريکا زړه، نوې لوبه ده. په پاکستان کې امريکا او غرب د مشرف تائيد وکړ، سره له دې چې انتقاد يې پرې کاوو مګر دا وروسته له دې چې کله يې په افغانستان او پاکستان کې د مسلمانانو د وينې تويونې، او د هغوئ د ښارونو په ورانولو کې ورسره شريک شو، او وروسته له دې چې مشرف د ډيرو جرمونو مرتکب شو، او په اسلام آباد کې يې د سور جومات په بمبارولو او سوزولو وکاراوو، نو وروسته له دې ټولو امريکا د دې احساس وکړ چې اوس مشرف ناکاره شو او د ده په خلاف د خلکو غصه په زياتيدو ده، نو بينظيرې سره يې په دې اتفاق وکړ چې کوم جرمونه چې ورباندې دي له هغې به يې معاف کړي او د دې معافي نامه به له مشرف نه په زور تر لاسه کوي، او بيا به يې پاکستان ته راولي، او په انتخاباتو کې به بريالیتوب ورته آسانوي، کوم چې مونږ ټول پوهيږو چې زمونږ په ملکونو کې انتخابات څه ډول تر سره کيږي.

او دا هغه کار دی چې امريکا په افغانستان، پاکستان او عراق کې په خپل مال، بمونو او ټانګونو تر سره کړی.

نو زه وايم چې امريکا د بينظيرې سره په دې اتفاق وکولو چې په دې شرط حکومت ته د دې د رسيدلو لار آسانوي تر څو په افغانستان او پاکستان کې د مسلمانانو په وژنه کې د امريکا لاس خلاص پريږدي.

او دې ته به د خلکو او آزادۍ په نامه او د ديموکراتيک حکومت په لاس چې اکثريت به ټاکلی وي داسې خدمتونه ورته وړاندې کړي چې هغه به مشرف نه وي تر سره کړی.

او کله چې بينظيره ووژل شوه نو امريکا د خپل مؤقف د جبران کولو له پاره غل زرداري (چې مخکې په هره معامله کې ورته لس فيصده مختص وو) چې د فساد او غلا د جرائمو په وجه نړيوالو محکمو ته هم مطلوب دی، د حکومت کولو له پاره راوړاندې کړ.

نو اوس له لس فيصده غلانه سل په سل فيصده شو. نو ده امريکا ته هغه څه مخکې کړل چې غوښتل يې، او هغه څه يې امريکا ته ورکړل چې پاکستاني فوځ سره له خپل غلامتوبه اوپست والي ديته تيار نه وو چې ورېې کړي، او دا ټول د ديموکراسۍ آزادۍ او د اکثريت د غوښتنې تر نامه لاندې.

په پاکستان کې ددې شريفو او پاکو انتخاباتو له برکته زرداري د قضاء له منګولو څخه مصؤن شو، هغه چې د هغه او وزيرانو د محاکمه کولو کوششونه يې د دستور د ساتنې او د مفسدينو د حمايت کولو د قوانينو، په کانې مات شول، اوس دا بدبويه قصه دوئ په مصر کې پلي کول غواړي.

دا وروسته له دې چې امريکا له مبارك نه خپل ټول اهداف تر لاسه کړل، او د پيشو د پنجلو په څير يې په منطقه کې د خپلو ټولو پليتو عزايمو له پاره وکارولو، چې په اسلامي حرکتونو د تعذيب د حملو په لارې اچولو نه رانيولې، بيا د عراق ترمحاصرې، او بيا د هغې او د افغانستان بمبارولو نه، د غزې تر محاصرې پورې.

نو کله چې مبارك د فساد، جرائمو او خيانت يوه نښه وګرځيده، او امريکا دا احساس کړه که مبارك نه يې حکومت زوئ ته په ميراث پاتې شي نو کيدای شي تشويشونه او مشکلات راوپاروي، نو دا فيصله يې وکړه چې خپلو اهدافو ته د رسيدلو په خاطر يو بل مشابه خط تعقيب کړي. او هغه د امريکا د غم خوړلو د نماينده دکتور محمد البرادعي په لاس، او يا د بعضې مصريانو د پيژندل شوې ټوکې په بڼه کې چې ورته وواېي محمد البرادعي المنتظر يعنې د کوم د راتلو چې انتظار کولی شي.

نو يا به امريکا برادعي په شرقي طريقه د انتخاباتو له لياري حکومت ته راولي، لکه دا کار چې په پاکستان کې وشو.

او يا به يې د جمال مبارک په تسي کې د يو ازغي په شکل کې د مخالفينو د مشر په حيث را مخ ته کړي.

تر څو دواړه د واشنګټن د بادار له پاره په خدمت او دوستي کولو کې يو له بل نه مخ ته شي ـ کوم چې د معاصرې صليبي جګړې مشري کوي.

نو دکتور محمد البرادعي مصر ته وروسته له هغه راغی چې خپل ټول عمر يې د ملل متحد په خدمت کې ختم کړی. هغه اداره چې په مظلومانو د ظالمانو واکداري ساتي.

او وروسته له دې راغی چې خپل عمر يې په عراق، ايران، شمالي کوريا، پاکستان، ليبيا، او سوريه کې پلټنو کې تير کړ، چې هلته د هر قسم اتومي خوځبنت پسې پوزه وګرزوي.

په داسې حال کې چې هغه د امريکا، برتانيا، فرانسې او نورو زورورو د غرونو په څير د هر قسم وژونکې اسلحې په باره کې د يو حرف ويلو جرات هم ځان ته نه ورکوي.

مصر ته راغی د هغه نړيوال نظام مخلص کار کوونکی چې په نړيواله دوهمې جګړې کې بريالي غرب په نورو باندې ورتپلی دی.

هغه برادعي چې متکبر نړيوال نظام څينې خوښ شو او د نوبل جائزه يې ورته ورکړه، کوم چې ده نه مخکې غټو مجرمانو ته ورکړل شوې وه، لکه اسرائيلي وزيراعظم بيګن، مصری مشر سادات او ګستاخ مجيب محفوظ، او اوباما ته.

راغی تر څو په آزادئ سره وګرځي او د امريکې ساتنې او پالنې نه ګټه پورته کړي، کوم چې د مبارک هغو سزا ورکوونکو چې د هغه سره هر سيالي کوونکې باندې هم رحم نه کوي لاسونه څينې ونيول، کوم چې يې د خپلو خلکو په عذابولو کې هيڅ درنګ ندی کړی.

او مصر يې په خپله معاصره صليبي جګړه کې په يو نړيوال مرکز باندې بدل کړی.

هغه جلاد مبارك د امريكا د لوريني د نماينده په وړاندې د يوتلونكي پشك په خير ودريدو، او مصر يو ناځاپه په داسې حال كې راپاځيده چې په نړيوال نظام كې مخكنى مامور ورته په داسې حال كې راګرځيدلى چې شمال او جنوب كې ګرځي راګرځي او د آزادۍ او ديموكراسۍ زيري وركوي او همدا راز علمانيت خو به لا نه هيروو.

او ويل كيږي چې ولې به د برادعي تائيد نه كوو كله چې مونږ ته تغير راولي، او دا داسې يو سوال دى چې سوال كوونكى يې بايد راوښئ كړاى شي، او د دنيا او تاريخ په حقيقتونو باندې خبر شي، كوم څوك چې تغير غواړي بايد خپل ځان نه پوښتنه وكړي چې كوم خوا ته تغير او څرنګه؟

كومې خواته غواړي چې لاړشي؟ آيا يو اسلامي دولت جوړولو خواته چې شريعت نافذ كړي، د مظلوم مرسته وكړي، عدل خوركړي او د شورى نظام راولي.

او كه مسخه شوې او مشكوكې علماني عقيدې او د امريكا فيصلې خواته.

او څنګه به تغير راشي؟ آيا په مسالمت آميزه صلحې او د آمنې طريقې سره، او په دې كار ښكاره كولو چې غربي صليب پرسته او علماني عقيدې لرونك نړيوال نظام روا وګڼو، او كه په جهاد، كوشش، مقاومت او په نيكو د امر كولو او له بدو د منع كولو له لياري.

آيا د ناتوانى سوالګرى او نفع اخيستلو د منهج له لياري، او كه په خپله عقيده د ثابت پاتې كيدونكو مجاهدينو په منهج، او دا هماغه منهج ده چې امريكا يې دې ته مجبوره كړې چې له افغانستان او عراق څخه خپل وتل اعلان كړي.

او دا هماغه منهج دى چې د دوئ هغه تګلارې يې ور خرابې كړې چې د دوئ په ټانګونو كابل او بغداد خواته سپرو د نړيوال اسلامي تنظيمونو ستورو، درباري علماؤ او د ماردين نويو قاديانيانو، او په عراق ايران او افغانستان كې شيعه مراجعو ورسره مرسته كړې وه.

په مصر او نورو اسلامي هيوادونو كې د زرداري، شيخ شريف،كرزي، او برادعي بيرغونو لاندې د ودريدو له لياري كله هم تغير نه رازي.

کله به هم د بې دينانو او د نړيوال طاغوتي نظام باندې د بدلوونکو تر بيرغ لاندې تغير رانشي.

تغير په زيات مقاومت او دفاع کولو باندې راځي، چې د حق اظهار په عقيده باندې ټينګ او د هغې د راتلو په لار کې کوشش وکړي، چې دا په واقع کې په ښکاره قرباني او په ځان او مال سره جهاد کولو، او په نيکو د امر کولو او له بدو په لاس، ژبه، او زړه سره د منعه کولو لياري راتللای شي.

او د تغير په دې ليارکې اول ګام په واقعيتونو باندې پوهه ده، او له ټولو څخه واضح او ښکاره حقيقت د توحيد پوهه ده، کوم چې بايد د هر نظام، دستور او قانون له پاره حاکمه مرجع وي.

او دوهم د دې حقايقو د هغې جګړې طبيعت پيژندل دي چې مونږ په کې اخته يو، چې دا د اسلامي امت او د هغوئ د اشغالګر خارجي دښمن او د داخلي مزدورانو تر مينځ جګړه ده.

او زمونږ آزادي او کرامت،عزت او په دنيا او آخرت کې زمونږ بريالیتوب تر هغو نه راځي چې دې دواړو ډلو ته مو ماتې نه وي ورکړې.

نو ځکه د دې پوهاوي خوريدل په مونږ کې ضروري دي، د تغير د ضرورت پوهه چې د باطل شرک او غيرالله ته د تحاکم او د اسلام د دښمنانو د پيروئ څخه حق توحيد، تحاکم الی الله او د اسلام د دښمنانو څخه آزادۍ خواته تغير.

او بايد د هغه دعوت په بې اساس والي پوهه راشي چې وايي: چې خپل حريت، عزت، او کرامت خواته تغير په دې رازي چې امريکي سلطې او د هغې له راليږلو نمايندګانو سره يو ځای شي.

او ټول هغه څه چې دا وروستی دعوت يې راپيدا کوي هغه له يوې پيروئ نه بلې پيروئ ته، او له يو فساد نه بل فساد ته تلل دي. او کله چې دا پوهاوی د امت اسلامي صفونو په مينځ کې خپور شي نو بيا به مقصودي تغير ته د رسيدلو له پاره نور قدمونه پی درپی وي.

نو ځکه زه هر آزاد، شريف، او په خپل دين، اسلام عزت او کرامت باندې حريص ته بلنه ورکوم چې په خپل ټول توان سره د دې پوهاوي له پاره کار

وکړي، دا پوهاوی چې زمونږ اوسنی فاسد حالت قبلول خو ممکن نه دي، ځکه دا خو د شريعت نه ګرځيدلو، د جابر قوتونو تابعوالی، او د سياسي ديکتاتوری رانيول، د مالي فساد، ټولنيز ظلم او اخلاقي بې بندوباری يو حالت دی. په دې باندې پوهاوی چې زمونږ مقصودي هدف خو شريعت ته فيصلې ورل دي، او د نړيوالو جابرانو له نظام څخه خلاصول، او د مسلمانانو د ځمکو آزادول، د عدل عام ګرځول، شورايي نظام راوستل، او د امت خپلو حاکمانو سره حساب کول دي.

بيا په دې باندې پوهاوی چې مقصودي هدف حاصلول، د سوال کولو، په شاتګ او روان حالت قبلولو له لارې ممکن نه دي.

بلکې د دې کار لاسته راوړل په ځان او مال د جهاد کولو او په نيکو د امر او د بدو د منع کولو له لیارې راځي.

او هر آزاد شريف ته په خپل دين، اسلام عزت او کرامت باندې حريص ته قسم ورکوم! چې له معاصرې صليبي حملې سره د تعامل کولو د دواړو تګلارو تر منځ مقارنه وکړي.

چې د جهاد، په الله ﷻ باندې د عزت حاصلولو، او په لاس او ژبه سره د غټو مجرمانو مقابله کولو منهج، او بل د ذليلوالي، سوال کولو او د هرفرصت په لټه کې اوسيدل، او په سپينه ماڼۍ کې د رومي قيصر راضي کولو منهج دی.

يقينا چې د جهاد او عزت تګلارې هغه څه ثابت کړل چې د هغه انتظار کوونکي چې په الله او ورځې د آخرت ايمان نه لري په فکر کې هم نه وه.

نو د دنيا او د ماديت په ترازو کې د امريکا په سر لښکری د زبر ځواکونو لکه چې دوئ يې وايي او ورسره صليبي غرب، او د اسبابو په لحاظ فقيرو، مګر په ايمان باندې نغښتي مجاهدينو تر مينځ هيڅ برابرتيا نشته.

مګر د دنيا او د ماديت حسابونه د هغو اساسي سنتونو څخه ناخبره دي چې په دې جهان باندې حکومت کوي. کوم چې الله ﷻ په قرآن کې مونږ ته له هغه نه خبر راکوي.

چې فرمايي: ډيرې ورې ډلې د الله په حکم په لويې ډلې برلاسي شوې دي. او الله خو صابرانو سره (مل) دئ. نو د الله په لار کې جنګيږه، له ځانه پرته په بل چا نه

يې نيولی، خو مؤمنان(جګړې ته) هڅوه، نژدې ده چې الله د کافرانو جګړه ايساره کړي، او د الله جګړه هم ډېره سخته او سزا يې هم ډېره شديده ده. او مونږ غوښتل چې په هغو خلکو مهرباني وکړو کوم چې په ځمکه کې کمزوري کړی شوي وو، او امامان يې وګرځوو او هم هغوئ وارثان وګرځوو. او په ځمکه کې هغوئ ته واکمني ورکړو او فرعون، هامان او لښکرو ته يې له دوئ(بني اسرايیلو) نه هغه څه وروښيو چې ترې ويريدل.

يقينا جهاد او په الله ﷻ باندې د عزت حاصلولو تګلارې لويو مجرمانو ته عذاب او ډېره وژنه لاسته راوړه.

نو عسکري ماتې يې پی درپی شوې، او اقتصادي تاوانونه يې پرله پسې شول، او د دې اعلان يې وکړ چې مونږ له عراق او افغانستان څخه تلوونکي يو، او لا تر اوسه په دې جګړه کې مجاهدين د امريکا په مشرۍ د لويو مجرمانو سره چې ډېره دنيا يې تر شاه ولاړه ده په مخامخ مقابله کې دي.

او له شانه ورته د ناتوانی داعيان، درباري فقهاء، سوالګر علماء، او اسلام ته د منسوبو حرکتونو بې دينه شوي قيادتونه ورته تکليف رسوي.

او د دې دوه ګوني دښمنی او جوړه شوې جګړې سره سره الله ﷻ پر خپلو مجاهدينو ثابت قدمي نازله کړې، او د صليبيانو او د هغوئ د مزدورانو صفونه يې کاواکه کړي، او د هغوئ په زړونو کې يې ويره اچولې.

يقينا صليبي غرب په افغانستان او بيا په عراق باندې له نهه کلنې حملې وروسته په دې خبره پوه شوی چې د نظام بريا ممکنه نه ده، نو ځکه هغه هيلو، دسيسو، او خلکو اخيستلو ته اړ شوی.

او يقينا صليبي غرب ډېر غوښتين قسم ډلې خپل ځان ته راښکلې چې قوي حرکتونو ته منسوبې وې، او ډېر هغه خلك يې هم ځان ته راښکلي چې نړيوال اسلامي حرکت ته منسوب وو، او دوئ د دې له پاره استعمالوي تر څو چې امت له جهاد، په نيکو له امر کولو، او له بدو منع کولو، او په خپل توحيد له منګولو لګولو، او په شريعت له فيصلې کولو نه واړوي.

او له قومي حرکتونو څخه ډير مشهور چې غرب ځان ته راړولی، يو هم د فتحې حرکت ده کومو چې دا دعوه کوله چې له ډيرې مهمې قومي مسلې څخه دفاع کوي.

نو خپله قومي مسئله يې خرڅه کړه، او د خپل قوم په ډيرو ځمکو يې د اسرائيلو د واکمنۍ اعتراف وکړ، او يا لکه دوئ چې وايي: په تاريخي فلسطين باندې، او د اسرائيلو په هويت باندې يې د خپل قوم په خلاف چې په اته څلويښتم کې د اشغال شوي فلسطين اصلي اوسيدونکي وو اقرار وکړ، او په دې توګه قوم پرستانو خپل قوم او ځمکه دواړه خرڅ کړل.

نو د دوئ مثال د هغه چا په شان ده چې خپل ځان ته له خرما څخه بوت جوړ کړي، او چې کله وږى شي نو بيرته يې وخوري، نو ځکه په فلسطين کې خپلو خلکو ته دا نصيحت کوم چې د دوو ټګلارو په مينځ کې توپير وکړي:

د هغه علماني مرسته پريښودونکو ټګلاره چې د غرب پښو لاندې رغړي او د اسرائيلي امنيتي ادارې مرسته کوي، او له غرب او په منطقه کې د هغوئ له مزدورانو سره همنوا دي.

او په دې کې فلسطيني واکمني او ټول عربي دولتونه بې له استثناء شامل دي، او زه له دې نه يو هم نه مستثنی کوم ځکه د دوئ په مينځ کې هيڅ توپير نشته، مګر د اعلان په هغه درجه کې چې دوئ امريکا او غرب ته څومره سر ټيټي دي، او حقيقي تعاون خو د دوئ مينځ کې په خپل قوت سره روان دی.

او ټول په کراتو مراتو له فلسطين نه لاس په سر شوي کوم چې دوئ ورته تاريخي فلسطين وايي، او د دوئ وروستنی څرګندونې صلحې ته د عربي مخکيوالي تر عنوان لاندې وي، کوم چې دوئ په کې د فلسطين د اکثرو حصونه تير شول.

بلکې له اسرائيلو سره د تفاهم کولو په خبره د څرګندونو په وخت کې دفلسطينيانو د بيرته ورګرځيدلو له حق څخه هم په شا شول، او له فلسطين نه دا تيريدنه، تر فلسطيني وطني واکمنۍ او عربي دولتونو پورې محدوده پاتې نشوه، بلکې ټولو هغو قومي او چپي ګوندونه ته هم ورشامله شوه چې نړيواليزم مني، او د مسلمانانو د ځمکو د غصبولو د بين المللي قراردادونو احترام کوي.

او دا بې دينه تبنتيدونکی حرکت د هغو فلسطيني حرکتونوسياسي مشران چې ځان اسلام ته منسوب بولي دې ته هڅوي چې د قوم په اساس د دولت جوړولو له اساس سره اتفاق وکړي، يعنې د سايس بيکو تړون ومني، او د شريعت حاکميت نه خپله بيزاري اعلان کړي.

او دې دعوه کړل شوي اکثريت، هوا هوس ته دفيصلې وړولو له لياري، او يا کوم چې دوئ ورته ديموکراسي وايي، او له دې نه دا راوزي چې په فلسطين کې به د غرب او خائنو اسرائيليانو مزدوران مني، او دا د فلسطين واکمنی د محمود عباس په مشرۍ له منلو له لياري او په هغې کې د عملي برخې اخيستلو له لياري، او دا بيا له خائنانو سره د وطن يووالي تر عنوان لاندې د ضرورت د منلو له لياري، او په دې اعتراف کولو چې محمود عباس ته به د فلسطين په نامه د خبرو کول ورسپاري، او د بين الملل د هغو قراردادونو اعتراف او احترام به کوي کوم چې فلسطين تقسيموي، او بيا يې ډيره برخه اسرائيلو ته ور حواله کوي، او دا د مکې په اتفاقيې د امضاء کولو له لياري.

او د دې علماني بې غيرته منهج په مقابل کې يو بل منهج ده چې د شريعت په حاکميت، د امت مسلمه په يووالي د اسلام په وروروليٰ، او په دې چې د اسلام ټولې ځمکې د يو ملک په منزله دي ايمان لري، او په چيچنيا کې له مجاهدينو بيزاري نه اعلانوي، بلکې د اسلام له منهج څخه د هر ګرځيدلي او له خپل دين، شرف او ځمکې نه د په شا شوي څخه خپله بيزاري اعلانوي.

او دې خوځښت په خلاف ټول غربي دولتونه په سر کې يې امريکا او هغه حکومتونه او ملکونه چې ورسره روان او توافق لري ورټول شوي.

مګر همدا خوځښت د اميد ځای دی، او د همدې خوځښت تګلاره ډيره رڼه او عقيده يې ډيره صحي ده، او دوئ د کتاب الله او د سنت رسول الله ﷺ په صريحو او قاطعو دلايلو اعتماد کوي، او د امت اسلامي په تاريخ او سياسي حقايقو دليل نيسي، او د درباري علماؤ او په رياض، قاهره، او قطر کې د تنخوا خورو علماؤ فتواګانو باندې باور نه لري.

نو په فلسطين کې په اسلامي امت لازمه ده چې خپله لاره معلومه کړي. او دا وپيژني چې څه کول غواړي؟ آيا دا غواړي چې دالله ﷻ په ځمکه ده هغه

شريعت حاکم کړي، او داسلامي ځمکونه اشغالګر وشړي؟ کومې چې د فقهاؤ په اجماع سره د يو ملك په منزله دي.

او که يو داسې علماني ټوټې شوی کمزوری دولتکی غواړی چې نړيوالې او ځايي پټې او ښکاره دسيسې ورباندې ملنډې ووهي.

او اول اختيار چې په فلسطين کې د اسلامي دولت جوړول، او له هغه او ټولو اسلامي ملکونو څخه د اشغالګرو شړل دي، دا به کله هم له هغو عربي دولتونو سره چې فلسطين يې اصلا خرڅ کړ د خبرو اترو له لياري سرته ونه رسيږي، کوم چې په خپله ځمکه فلسطيني حرکتونو ته د دې له پاره ځای ورکوي تر څو هغه په خبرو اترو کې د يو کاغذ په څير وکاروي.

دا تګلاره يو بل اسلوب او يو مختلف منهج ته ضرورت لري، کوم چې مجاهدين يې مخ په وړاندې بيايي او صليبي اشغالګران يې له افغانستان او عراق څخه د وتلو اعلانولو ته مجبور کړي.

نو ځکه اې زمونږ اسلامي امته!

په غرب کې غټو مجرمانو د دې هڅه کړې اوکوي به يې چې د داسې چا پلټنه وکړي چې د دوئ او د دوئ د مزدورانو مرسته او مدد وکړي، له هغو خلکو نه چې اسلامي حرکتونو ته منسوب وي، يا لکه درباري علماء او يا د تنخواه او منصبونو له فقهاؤ څخه.

نو په افغانستان کې هغه چې ځانو ته يې پخواني مجاهدين ويل، کابل ته روان امريکايي ټينکونو باندې وروختل، دا وروسته له هغه چې په اوو ټنيزو بمونو ويجاړ کړل شوی وو، او سره له دې هم نړيوال اخوان المسلمين تنظيم له دې نه خپله بيزاري اعلان نکړه.

او په عراق کې سيستاني او نورو شيعه مراجعو د مسلمانانو په خاوره له ورختلي دښمن سره د نه جګړې کولو فتوا ورکړه.

او هلته د اخوان المسلمين مشرانو په عراق کې د امريکايي اول ګورنر په مجلس کې برخه واخيسته،

او همالته د هاشمي تسليم شوی تنظيم وو کومو چې د سي، آی، اې د يوې شعبې په بڼه کار کولو، او سره له دې ټولو نړيوال اخوان المسلمين تنظيم له دوئ نه خپله بيزاري اعلان نه کړه.

او په جزيرة العرب کې درباري علماء کوم چې د توحيد د عقيدې نه د عقايدو يو کولو ته ور وګرځيدل، په جزيره کې هغه درباري علماء چې هغوئ د امريکا له خوا په مسلمانانو باندې تاکل شوي ولي الامر ته جزيرة العرب ته د سلګونو زرو اشغالګرو ځواکونو د ورننوتلو فتوا ورکړه، او عراق ته يې د جهاد له پاره د نه ورتګ فتوا په دې وجه ورکړه چې دا خو يوه فتنه ده، او هغو چې د غزې د مرستې کولو له پاره يې د نه مظاهرې کولو فتوی په دې وجه ورکړه چې دا خو يو شور ماشور ده چې د الله ﷻ له ذکره خلك مشغولوي.

او په جزيره کې ځينې اسلامي حرکتونو ته منسوبو ډلو د علي عبدالله صالح سره د مسلمانانو د ولی الامر په حيث بيعت وکړ. وروسته له دې چې امريکا، هغه په مسلمانانو د خپل ولی الامر په حيث تصديق کړو.

او په صومال کې شيخ شريف احمد، د هغو محاکمو رئيس چې اسلامي وي، د صليبي غرب او له شرق او غرب څخه د اشغالګرو خواته د مرستې لاسونه ورغځولي تر څو دی د واك په ګدئ کښينوي.

مګر په صومال کې د توحيد زمريان ورته په کمين کې ناست وو، او دې ده حکومت يې په څو کيلو مترو کې را محاصره کړی.

او د صومال مسلمان خلك يې د امت د اشغالګرو دښمنانو او د هغوئ د خاينو مزدورانو خلاف جهاد ته سره راټول کړل.

او چيرته هم چې ورسيدل نو شريعت يې نافذ کړ، عدل يې خور کړ، نافع علم او صحيح دعوت يې عام وګرځاوو، او د اللهﷻ په مرسته او توفيق سره يې په شرقي افريقا کې د اسلام او جهاد محکمه قلعه جوړه کړه، سره له دې چې شمير او اسباب يې د دښمن په مقابله کې کم دی.

او په مصر کې د دوئ غټ شيخ د غزې د محاصره کولو اجازه ورکړه، کوم چې د ناکاره کارونو يو اوږد لست لري، چې ازهر ته د اسرائيلي حاخام له ميلمستيا رانيولی، بيا د حجاب د لرې کولو پورې.

او مغرب اسلامي کې علماني او د خلکو د شتمنيو لوټوونکی حکومت کوم چې د فلسطين نه په شاه شوی د درباري مشايخو او د منصبونو او تنخواه خورو فقهاؤ نه په دې کې مرسته غواړي چې با برکته ورته ووايي، او شرعي حکومت يې وبولي او په مجاهدينو باندې لعنت ووايي.

او اې مسلمان امته دا خندوونکې او ژړوونکې ننداري به تر هغو رواني وي تر څو جهاد، سنګر کې پايداري او هجرتونه روان وي.

نو دا تل پاتې سنت او هر اړخيز قانون دی.

الله ﷻ فرمايي:او په همدې توګه مونږ هر نبي ته له مجرمانو نه څه دښمنان کرځولي وو، او ستا رب لار ښوو نکی او مرستندوی بس دی.

هغه فتوی ورکړه د باطل او د ګمراهی خبره يې وکړه.

او په ښارو کې يې ښکاره کفر راوړ.

نو ته به په هره څمکه د يو بلونکي نه واورې.

چې درواغجن او يا ښه ته بلنه کوي.

او ته به په هره څمکه فتنه ووينې.

چې دين به په ارزانه بيعه پلوري.

چې د معز په سرو او تورو به فتوا ورکوي.

او اې مسلمان ملته دا د هغې پوهاوي په اهميت باندې نور هم تاکيد کوي چې اوس مې ورته اشاره وکړه، پس بايد اسلامي امت ټول، په سر کې يې مجاهده ډله په هغه څه پوه شي کوم چې يې چاپيريال کې تيريږي، او په نومونو او ظاهرداريو تير نوزي، بلکې د دعوتونو ريښتينولی او دعوو صحت ته به ګوري. الله ﷻ فرمايي: او کله يې چې ووينې، بدنونه يې ډير ښه درته ښکاري او که څه ووايي، نو خبرې ته يې غوږ نيسې دوئ لکه (ديوال ته) درول شوي

لرګي(داسې دي) هره چيغه د ځان پر خلاف ګڼي. (اصلي) دښمنان دي نو ځان ترې ساته. الله دې هغوئ تباه کړي، کوم خواته ګرځول کيږي.

زما مسلمان ملته دا ده په افغانستان او عراق باندې د صليبي حملې د نهو کلو په تيريدو سره، وروسته له دې چې ستا د نيکو مجاهدو زامنو حملو دوی کمزوري کړي، اوس سر ورباندې ګرځي، او وروسته له دې چې د زياتو ځاني او مالي زيانونو له وجهې يې خپل توازن له لاسه ورکړی، اوس له دې نه د يوې لارې د وتلو په لټه کې دي.

نو اې محبوب امته! دا هماغه لار ده چې پرې اې نږدې.

الله ﷻ فرمايي: له هغوئ سره وجنګيږئ، الله به ستاسو په لاسونو هغوئ ته سزا ورکړي، رسوا به يې کړي، د هغوئ په خلاف به ستاسو مرسته وکړي او د مؤمنانو خلکو زړونه به يخ کړي. او د زړونو تاو به يې ايسته کړي او الله به توبه قبوله کړي پر هغه چا چې خوښه يې شي او الله ډير پوه حکمت والا دی.

زما مسلمان امته! تاسو ټولو او بالخصوص جهادي اوسنګري ځواکونو ته د صليبي حملې د نهم کال په تيريدو سره د دې مبارکي ورکوم چې جهادي او سنګري ځواکونه به کاميابيدونکې ورځنې راووزي. او صليبي اشغالګر ځواکونه به په زخمونو کمزوري شوي وي، او د زياتو ځاني او مالي تاوانونو نه به تباه شوي وي.

او په دې لړ کې په هر ځای کې خپلو مجاهدينو ورونو ته د دې تاکيد کوم چې حقيقي کاميابي د الله ﷻ د شريعت په ټينګ عملي کولو، او د هغه په تطبيق کې د سستئ نه کولو کې ده.

نو ځکه مجاهدينو باندې لازمه ده چې د مسلمانانو د وينو د حرمت ساتلو باندې پوره حريص وي، او عمليات يې بايد د دې غوره شريعت په رڼا کې منظم شوي وي. او خپل هر عمليات بايد له ټولو جوانبو وڅيړي.

او د هر هغه عمليات چې نسبت يې دوئ ته وشي او دوئ نه وي کړي، او د مسلمانانو په خلاف په بازارونو، مسجدونو، او عامو ځايونو کې پلي شوي وي، په کلکه رد او له هغه نه خپل براءت اعلان کړي.

بلکې مونږ له هر هغه عملياتو څخه هم خپله بيزاري اعلانوو چې کومې مجاهدې ډلې سرته رسولي وي، او د مسلمانانو د سلامتيا وس يې پکې نه وي کړی.

ځکه له خپلو کورونو زمونږ وتل، د وطنونو پريښودل، او د قربانيو وړاندې کول، دا هر څه د الله ﷻ د رضا د حصول اود شريعت او د دين د احکامو د مرستې له پاره دي.

زما مسلمان امته! په دې نهو کلونو کې د لاسته راغليو عبرتونو څخه دا هم دي چې د صليبي حملې په وړاندې د مجاهدينو کلک ودريدل، او د خپل بار و بستر په تړلو د هغوئ مجبورول، ترڅو ذليله او سپکه ووزي، دا ټول د حکومتونو او مؤسسو نه لرې تر سره شوي.

ځکه د اسلامي ملکونو حکومتونو خو خيانت وکړ او د مسلمانانو په خلاف د صليبيانو سره په حملې کې شريک شول.

نو دا چې په کوم شي دلالت کوي، هغه د مسلمان امت په قوت او د هغې د پټو طاقتونو په لويوالي دلالت کوي.

بلکې ډيرو اسلامي ډلو د خپلو حکومتو څخه متفاوت موقف ونيولو، په کوم وخت کې چې حکومتونو خپل ځواکونه افغانستان ته د دې له پاره ليږل چې مسلمان په کې ووژني، نو مسلمان امت خپل زامن ليږل تر څو هلته صليبيانو سره جهاد وکړي، او د دې موقف له ښکاره مثالونو څخه په پاکستان او ترکيه کې د مسلمان امت موقف ده، چې له همدې دوو څخه د مجاهدينو ډلې پی پی افغانستان ته روانې دي.

او د عجيبه خبرو څخه خو لا دا ده چې له يوې خوا په افغانستان کې ترکي ضابطانو د ناټو د تړون ځواکو مشري کوله، او له بلې خوا ترکي زړورو مجاهدينو په خپلو حملو، کمينونو، استشهادي حملو سره دې تړون ته سخت عذابونه رسول.

يقينا ترکي مجاهدينو د خپلو هغو پلرونو عظمت بيا را ژوندی کړ چې د اسلام له هستې څخه يې پنځه قرنه دفاع کړې وه.

نو ځکه په ترکي مسلمان ملت باندې لازمه ده چې د خپل حکومت د هغه عمل په وړاندې ودريږي کوم چې دوئ په افغانستان کې د مسلمانانو په وژلو کې شريک دي.

او همدا کار بايد د پاکستان حکومت سره هم وشي، کوم چې په صليبي حملې کې يو اساسي شريک دی.

او حال دا چې پاکستاني مجاهدين په افغانستان کې د جهاد پوره شريکان دي، او ځوک کولای شي چې د شهيد ابي دجانه خراساني قهرماني هيره کړي، کوم چې اردني مزدور حکومت ته يې د افغانستان په ځمکه داسې درس ورکړ چې کله به يې هم هير نه کړي.

زما مسلمان ملته! يو ځل بيا د دې تيرو نهو کلونو د لاسته راوړنو مبارکي درکوم. او همدا راز د الله ﷻ په حکم د نږدې راتلونکې کاميابی مبارکي هم درکوم.

او هغه ورځ به بيا مؤمنان خوشالي کوي. د الله په(دغه) مرسته باندې. چاته يې چې خوښه شي مرسته يې کوي او هماغه ډير مهربان برلاسی دی.

وآخرُ دعوانا أن الحمدُ لله ربِ العالمين، وصلى اللهُ على سيدنا محمدٍ وآلهِ وصحبهِ وسلم.

والسلامُ عليكم ورحمةُ اللهِ وبركاتُه.